



ΕΤΟΣ 65ον

27 Αυγούστου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3352)

Η ΤΡΙΠΛΗ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Θέματα πίστεως αναλύει στή σημερινή περικοπή ο απόστολος Παῦλος στους Κορινθίους και ἡ ἐπιχειρηματολογία του ἀπαντάει σέ παρόμοια σημερινά διλήμματα μέ ἐκείνα πού ταλαιπωροῦσαν τότε τοὺς πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου. Ἕνα ἀπό αὐτά εἶναι καί ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, γιά τὴν ὁποία διεσπείροντο ἀμφιβολίες, εἰδικότερα ἀπὸ ὄσους ἀπὸ τοὺς φιλοσοφούντες Κορινθίους ἐπηρεάζονταν ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ Ἐπίκουρου, πού ἦταν ἀντίθετη πρὸς αὐτὴν τὴ θεμελιώδη πίστη τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἀδιαμφισβήτητο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅμως, κατὰ τὸν Παῦλο, εἶναι ἀπόδειξη τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

Παραλαβὴ καὶ Παράδοση

Ὅτι παρέλαβε ὁ Παῦλος, αὐτὸ καὶ παρέδωσε, δηλαδή τὸν ἴδιο τὸν Χριστό, καὶ αὐτὸ σημαίνει Παράδοση: ὁ Χριστὸς παραδίδεται ἀπὸ ἐμένα σέ ἐσένα καὶ ἀπὸ γενεὰ σέ γενεὰ, ὁ αὐτὸς ζῶν στοὺς αἰῶνες. Τί παρέλαβε ὁ Παῦλος;

Τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή: α) Ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε γιά τίς ἁμαρτίες μας, σύμφωνα μέ ὅσα προφητεύθηκαν καὶ στίς Γραφές· β) Ὅτι μετὰ τὸν σταυρικό Του θάνατο ἐτάφη κανονικά, ὅπως θάπτουμε τοὺς νεκροὺς, σύμφωνα βέβαια μέ τὰ τοπικά ταφικά ἔθιμα τῆς ἐποχῆς· γ) Ὅτι ἀνέστη «τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς»· δ) Ὅτι ἐμφανίστηκε ἀναστημένος στὸν ἀπόστολο Πέτρο, στοὺς ἔνδεκα μαθητές, σέ πεντακοσίους ἀδελφούς μία φορά ταυτόχρονα, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι τὴ στιγμή πού ὁ Παῦλος γράφει τὴν ἐπιστολὴ βρίσκονται ἐν ζωῇ· ε) Ὅτι ἐμφανίστηκε κατόπιν στὸν Ἰάκωβο τὸν υἱὸ τοῦ Ἰωσήφ, προστάτου τῆς Θεοτόκου, τὸν ἐπιλεγόμενο ἀδελφόθεο· καί, στ) Τέλος, ἐμφανίστηκε καὶ στὸν ἴδιο τὸν Παῦλο, ὁ ὁποῖος λόγῳ ταπεινώσεως καὶ βαθιᾶς αἰσθησῆς ἀναξιότητος κατονομάζει τὸν ἑαυτοῦ «ἔκτρωμα», διότι ὑπερβολικά ἐδίωξε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ.



Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11)

Ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν

Ἀδελφοί, γνωρίζω δὲ ὑμῖν, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρέλαβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πάνσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερ εἰ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη καί μοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμὶ ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσώτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε σὺν ἐγῶ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ

Πηγαίνοντας πρὸς τὴν Δαμασκὸν, ὁ Παῦλος καταυγάζεται ἀπὸ τοῦ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Παραχωρεῖ ὁ ἀναστάς Κύριος νὰ χάσει προσωρινὰ ὁ Παῦλος τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν του γιὰ νὰ μπορέσει ταπεινούμενος νὰ μάθει νὰ βλέπει τὰ πράγματα μέσα ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι μέσα ἀπὸ ἄλλα «φῶτα».

Ἔτσι τοῦ γίνεται γνωστός ὁ Χριστὸς πληθύνοντάς τον μὲ τὴ ζωποιοὶ ταπεινώσῃ. Ἐνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν εἶναι ἡ ἀληθινὴ ταπεινώσῃ. Τὸ ὅτι ἀποκαλεῖ τὸν ἑαυτοῦ «ἐκτρώμα» ἢ «ἐλάχιστο τῶν ἀποστόλων» καὶ τὸ πιστεύει, ἀποδεικνύει τοῦ λόγου τὸ ἀληθές. Καὶ τοῦτο διότι ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν του, ὁ πρῶτος διώκτης, τὴν περίοδο τῆς ζωῆς του, ὅταν ἦταν δηλωμένος ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ συστηματικὰ κατεδίωκε τοὺς Χριστιανούς, ἐνῶ δὲν συνέβη τὸ ἴδιο μὲ τοὺς ἄλλους ἀποστόλους, στοὺς ὁποίους δὲν συνέβη κανενὸς εἴδους τέτοια μεταστροφή. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἰσοβίως εὐγνώμων στὸν Κύριο, ὁ Ὅποιος τελικὰ τὸν χρησιμοποιεῖ σὰν σκευὸς ἐκλογῆς Του γιὰ νὰ κηρύξει τὸ ὄνομά Του στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, ἀλλὰ καὶ ἰσοβίως θυμᾶται μὲ λύπη πολλὴ τὴ σκοτεινὴ ἐποχὴ τῆς πλάνης του.

Ἡ ἀληθινὴ ταπεινώσῃ δὲν γεννιέται ἀπλῶς ἀπὸ τὴ συναίσθησιν τῶν ἁμαρτιῶν ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ, παρότι ἀκόμη καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς μπορεῖ νὰ προσφέρει στὸν Θεὸ μίαν καρδίαν συντετριμμένη καὶ μίαν λέξιν συγγνώμης μπορεῖ νὰ ἐξαφάνισαι ὅλο τὸ κακὸ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος. Ἡ ἀληθινὴ ταπεινώσῃ τῶν Ἁγίων ξεκινᾷ ἀπὸ τὴ θέα τῆς δόξας, τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ὁμορφιάς τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶναι κἀν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σύγκρισης μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, σᾶς ὑπεθυμίζω, τό εὐαγγέλιον πού σᾶς ἐκήρυξα, τό ὅποϊον καί παραλάβατε, εἰς τό ὅποϊον καί στέκεσθε, διά τοῦ ὁποίου καί σώζεσθε, ἐάν τό κρατᾶτε στερεά, ὅπως σᾶς τό ἐκήρυξα, ἐκτός ἐάν μάταια ἐπιστέψατε. Σᾶς παρέδωκα δηλαδή ἐν πρώτοις ἐκεῖνο, τό ὅποϊον καί παρέλαβα, ὅτι ὁ Χριστός ἐπέθανε διά τᾶς ἁμαρτίας μας σύμφωνα μέ τᾶς γραφάς, ὅτι ἐτάφη, ὅτι ἀναστήθηκε τήν τρίτην ἡμέραν σύμφωνα μέ τᾶς γραφάς καί ὅτι ἐφανίσθηκε εἰς τόν Κηφᾶν, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα, ἔπειτα ἐφανίσθηκε, μιά φορά, σέ πάνω ἀπό πεντακόσιους ἀδελφούς, ἀπό τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι ζοῦν μέχρι σήμερα, ἀλλά μερικοί ἐκοιμήθησαν. Ἐπειτα ἐφανίσθηκε εἰς τόν Ἰάκωβον, ἔπειτα σ' ὅλους τοὺς ἀποστόλους, τελευταῖον δέ ἀπό ὅλους, σάν σέ ἔκτρωμα, ἐφανίσθηκε καί σ' ἐμέ. Ἐγώ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος ἀπό τοὺς ἀποστόλους, πού δέν εἶμαι ἄξιος νά ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, διότι κατεδίωξα τήν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ εἶμαι ἐκεῖνο πού εἶμαι, καί ἡ χάρις του σ' ἐμέ δέν ὑπῆρξε χωρίς ἀποτέλεσμα, ἀλλά περισσότερο ἀπό ὅλους αὐτούς ἐκοπίασα, ὅχι ὅμως ἐγώ ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πού εἶναι μαζί μου. Εἶτε λοιπόν ἐγώ εἶτε ἐκεῖνοι, αὐτά εἶναι πού κηρύττομεν καί αὐτά εἶναι πού ἐπιστέψατε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλθα, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἄμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πού φέρνει ταπείνωση στους Ἁγίους, ἀλλῆ ἡ συνειδητοποίηση ὅτι ὁ Θεός εἶναι τόσο ἅγιος καί ταυτόχρονα μιά τέτοια ἀποκάλυψη ὁμορφιάς καί ἀγάπης ἐκκλησιαστικῆς, ὥστε τό μόνο πράγμα πού μποροῦν νά κάνουν στήν παρουσία Του, εἶναι νά προσπέσουν ἐν ἐκπλήξει μπροστά Του μέ ἰατρεία καί θαυμασμό.

Ἀναστάσιμη θεολογία

Ἐχοντας λοιπόν μιά τέτοια ἀναστάσιμη ἐμπειρία ὁ Παῦλος στήν ἀρχή τῆς μεταστροφῆς του, δέν μπορεῖ παρά νά θεολογεῖ ἀναστάσιμα, νά κηρύττει συνεχῶς τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, ἀκριβῶς ἐπειδή εἶναι διαμορφωμένος ἀπό τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἀλλῆ καί οἱ ἀναφορές πού κάνει στή σταύρωση καί τήν ταφή τοῦ Χριστοῦ γίνονται μέ ποιμαντικό σκοπό, προκειμένου νά ἀποτελέσουν καί τά δύο αὐτά ἱστορικά γεγονότα πνευματική προοπτική, ὡς παράμετροι τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν Κορινθίων, ἀλλῆ καί ὄλων τῶν Χριστιανῶν ἀνά τοὺς αἰῶνες.

Ἐτσι, ἡ σταύρωση νοεῖται σάν προσήληψη τῶν αἰσθήσεων τοῦ ἀνθρώπου –ὄρασης, ἀκοῆς, ὄσφρησης, γεύσης καί ἀφῆς– μαζί μέ τά πάθη καί τίς ἐπιθυμίες του στόν Χριστό, ἀνάρτηση ὄλων τῶν τραυμάτων, κλησμάτων καί θραυσμάτων τοῦ πάσχοντος πιστοῦ στόν ἐσταυρωμένο Χριστό. Ἀλλῆ καί ἡ ταφή δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπό τή σωτήρια κάθοδο τοῦ ταπεινωμένου καί ἐξουθενωμένου –πλήρον– νοῦ, μέσα στήν καρδιά, ὅπου, μέσα στόν καρδιακό «τάφο», συ-

27 Αυγούστου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
Ποιμένος όσιου († 450). Άνθούσπς καί Φανουρίου τών μαρτύρων.
Ήχος: γ΄ – Έωθινόν: Α΄ – Άπόστολος: Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11 – Ευαγγέλιον: Μαθ. ιθ΄ 16-26.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Σεπτεμβρίου, ΙΓ΄ Μαθαίου.
Άπόστολος: Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24 – Ευαγγέλιον: Μαθ. κα΄ 33-42.

ναντάει αυτός τή χάρη του Χριστού, άποθησαυρισμένη εκεί από τήν ήμέρα τής Βάπτισής μας. Συναντώντας εκεί μέσα τόν άναστημένο Χριστό, συν-ανασταίνόμεσθε μέσα στό φώς καί τή χάρη Του. Προνγοΰνται –συνήθως– ό σταυρός καί ή ταφή καί άκολουθει ή Άνάσταση.

Έτσι σταύρωση, ταφή καί άνάσταση έννοοΰνται σάν τριπλό χαρακτηριστικό τής θεολογίας καί του κηρύγματος του άποστόλου Παύλου καί σάν όροι καί «συντεταγμένες» τής αυθεντικής πνευματικής ζωής έν Χριστώ: ό «πόνος» του Σταυρού καί ή «στενοχώρια» του έγκλεισμού στην καρδιά μας άκολουθοΰνται από τήν εύρωχρία καί τήν εύφροσύνη τής άψευδούς παρουσίας του Χριστού στην καρδιά καί τή ζωή μας.

Άρχιμ. Έ.Τ.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Η μαρτυρία αγάπης τής Άποστολικής Διακονίας, διαφαίνεται από τίς κάτωθι δραστηριότητες του Γραφείου Κατηχίσεως καί Νεότητος, υπό τήν έποπτεία του όποιου λειτουργοΰν:

- α. Φροντιστήριο Υποψηφίων Κατηχητών.
- β. Σεμινάριο Έπιμορφώσεως Κατηχητών.
- γ. Σεμινάριο Έκμαθήσεως τής Έλληνικής Νοηματικής Γλώσσας.

Πιά περισσότερες πληροφορίες οι ένδιαφερόμενοι μπορούν νά άπευθΰνονται: α. στό Γραφείο Κατηχίσεως καί Νεότητος τής Άποστολικής Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. εκτός Σαββάτου καί Κυριακής) β. στό ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες στην ιστοσελίδα του Όργανισμοΰ www.apostoliki-diakonia.gr στην ένότητα «Ποιοί είμαστε» – Τομέας Κατηχίσεως καί Όρθοδόξου Μαρτυρίας, στην όποία περιγράφονται αναλυτικά όλες οι εκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες του Γραφείου Κατηχίσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΠΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθοδόξου πίστεως καί ζωής τής «Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος». Ιασιού 1, 115 21 Άθήνα. Έκδότις - Διευθυντίς: Έπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τών ήρωων ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου τής Άποστολικής Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΡΠΙΟΥ» σ΄ όλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr